Dosarul nr. 2i-59/1/23
2-23047162-46-2i-30032023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat la 05 septembrie 2024 **mun. Soroca**
Hotărârea redactată integral la 03 noiembrie 2024

Judecătoria Soroca (sediul central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Olga Jamba
Grefierul: Pasești Diana

În prezența participanților la proces.

A examinat în şedinţă de judecată publică, cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Auto Invest Grup ”, cet. Guțan Valeriu,

A CONSTATAT:

La 31 martie 2023 în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Cojocaru Vladislav Nicolae și Guțan Valeriu Grigore, intervenient lichidatorul SRL ”Auto Invest Grup”, administratorul autorizat Timoftii Vitalie privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”.

Prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea respectivă a fost repartizată spre examinare judecătorului Botnaru Cristina.

Prin Încheierea Președintelui Judecătoriei Soroca din 11 aprilie 2023 s-a dispus repartizarea repetată a cererii, care la data de 12 aprilie 2023 a fost repartizată judecătorului Jamba Olga.

În argumentarea acțiunii Serviciul Fiscal de Stat a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Floreşti) nr. 2i-38/19 din 19 decembrie 2019 s-a admis cererea introductivă depusă de debitor, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procesul de faliment simplificat faţă de SRL „Auto Invest Grup”, c/f 1009607005507, cu sediul în or. Soroca, str. Levandovski 30, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Timoftii Vitalie. Ulterior, în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 217693,93 lei (inclusiv 114295,55 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 103398,38 lei - creanţă chirografară de rangul VI), calculate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil şi a Deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 218/176 din 13 februarie 2020.

Având în vedere, că debitorul SRL ”Auto Invest Grup”, nu dispune de masă debitoare, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii integrale a creanţelor creditorilor, consideră că unica modalitate de stingere a creanţelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, art. 248 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012. La caz notează că,

potrivit Sistemului Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, director al SRL ”Auto Invest Grup” în perioada anilor 22 noiembrie 2010 - 18 iulie 2017 a fost domnul Cojocarii Vladislav Nicolae, iar din 18 iulie 2017 şi până în prezent este înregistrat domnul Guţan Valeriu Grigore care sunt pasibili de a fi atrași la răspundere subsidiară în conformitate cu normele precizate supra.

Se invocă atragerea la răspundere subsidiară pentru ținerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii şi dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii.

Menționează Serviciul Fiscal de Stat că SRL ”Auto Invest Grup” a fost supus controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale, în urma cărui a fost emisă decizia nr. 218/176 din 13 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL ”Auto Invest Grup” s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere şi a amenzilor, în sumă totală de 76 223 lei. Totodată, potrivit actului de control din 28 ianuarie 2020 nr. 5-696183 prelungit pe blancheta 5-696184, 5-696185, 3-574556, se constată că ultima decizie asupra cazului de încălcare a legislației nr. 750 din 23 iunie 2017 conform cărei au fost calculate plăti suplimentare la buget în sumă de 27738 lei şi aplicate amenzi în sumă de 499952 lei n-au fost achitate la buget şi n-au fost reflectate în contabilitatea entității.

Astfel, prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, așa cum este prevăzut la art. 248 alin.(1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile. În aceeaşi ordine de idei, ţinerea contabilităţii fictive creează creşterea obligaţiilor fiscale şi constă în evidenţierea în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor ce nu au la bază operaţiuni reale ori evidenţierea altor operaţiuni fictive.

Prin urmare, opinează că completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin înscrierea unor operaţiuni care nu au la bază date reale şi care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrilor organelor de conducere. Notează că în conformitate cu datele din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, contul curent detaliat pentru perioada 01 ianuarie 2013-19 ianuarie 2019 la clasificațiile economice, după cum urmează: impozit pe venitul din activitatea operaţională; taxa pentru amenajarea teritoriului; taxa pentru prestarea serviciilor de transport; prime de asigurare obligatorie de asistenţă, au fost prezentate o multitudine de dări de seamă.

Aşadar, continuarea activităţii se probează prin multitudinea rapoartelor prezentate de către debitor pe perioada mai multor ani. Astfel, având deja restanţă considerabilă calculată în urma controlului fiscal din 2017 membrii organelor de conducere a debitorului au dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată.

Concluzionează că cele enunţate supra, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) şi f) din Legea insolvabilităţii, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Auto Invest Grup” - directorul Cojocaru Vladislav şi directorul Guţan Valeriu. Or, aceștia deținând funcţiile respective până la intentarea procesului

de insolvabilitate faţă de SRL ”Auto Invest Grup” au dispus continuarea unei activităţi a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată.

A mai invocat că, atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Auto Invest Grup” urmează a fi aplicată ca urmare a nedepunerii cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, acţiune prevăzută de art. 248 alin.(1) lit. h) din Legea insolvabilităţii. Consideră Serviciul Fiscal de Stat că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-şi onora obligaţiile pecuniare faţă de creditori în perioada gestionării acesteia de către membrii organelor de conducere în persoana cet. Cojocaru Vladislav şi cet. Guţan Valeriu în calitate de conducători, care au avut obligaţia prin lege în asemenea circumstanţe, să depună în termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de către dînșii.

La caz, menţionează că, în conformitate cu datele din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contul curent detaliat al debitorului), în perioada anilor 2013-2019 debitorul a prezentat autorităţii fiscale dări de seamă. Astfel, debitorul a prezentat la data de 21 noiembrie 2018 la Serviciul Fiscal de Stat darea de seamă privind taxa pentru prestarea serviciilor de transport auto de călători pe teritoriul municipiilor, oraşelor şi satelor (clasificaţia economică - 114413) pentru trimestrul III cu suma calculată în mărime de 70500 lei, totodată la clasificaţia economică menţionată la data de 21 noiembrie 2018 deja avea înregistrată obligaţia fiscală neonorată în mărime de 25900 lei care în conformitate cu prevederile Codului Fiscal, anexă la titlul VII se achită trimestrial, până la data de 25 a lunii imediat următoare trimestrului gestionar, adică la data de 25 octombrie 2018, dar care nu a fost achitată integral de către debitor.

Concluzionează că, în circumstanţele enunţate, raportate la prevederile art. 2 al Legii insolvabilităţii, care stipulează că „incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile”, se atestă că debitorul SRL ”Auto Invest Grup” s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 24 decembrie 2018. Mai notează că obligaţia debitorului să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea a unei luni din data survenirii incapacităţii de plată este stipulată şi în art. 72 alin.(7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2017 care stipulează că în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Aşadar, consideră că debitorul SRL ”Auto Invest Grup” era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii ca în termen de 30 de zile de la data de 24 decembrie 2018 să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, obligaţie neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h). Organele de conducere ale SRL ”Auto Invest Grup” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Acţiunea ilicită a făptuitorului constă în gestionarea defectuoasă a companiei SRL ”Auto Invest Grup”, manifestată prin neexecutarea obligaţiilor companiei faţă de terţi în concordanţă cu prevederile art. CC, care prevede faptul că obligaţiile trebuie executate cu bună credinţă la locul şi în modul stabilit. Reieșind din cele expuse, consideră că prin acţiunile/inacţiunile membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ” Auto Invest Grup”, Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma totală de 1550093,20 lei.

În lumina considerentelor expuse supra, Serviciul Fiscal de Stat solicită admiterea prezentei cereri cu atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Auto Invest Grup” în persoana directorului Cojocaru Vladislav şi directorul Guţan Vaieriu și încasarea, în mod solidar de la Cojocaru Vladislav şi Guţan Valeriu în contul Serviciului Fiscal de Stat creanţa validată şi nestinsă a Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 217693,93 lei (inclusiv 114295,55 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 103398,38 lei - creanţă chirografară de rangul VI).

La 04 iulie 2023, avocatul Havrun Alexandru, în interesele pârâtului Guțan Valeriu a depus cerere privind invocarea excepției de tardivitate.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 17 iulie 2023 s-a admis cererea înaintată de avocatul Havrun Alexandru, în interesele pârâtului Guțan Valeriu privind soluționarea excepției de tardivitate. S-a respins, ca fiind tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Cojocaru Vladislav Nicolae și Guțan Valeriu Grigore, intervenient lichidatorul SRL ”Auto Invest Grup”, administratorul autorizat Timoftii Vitalie privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”.

Prin Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2023 s-a admis recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat. S-a casat Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 17 iulie 2023, în cauza civilă la cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Cojocaru Vladislav Nicolae și Guțan Valeriu Grigore, intervenient lichidatorul SRL ”Auto Invest Grup”, administratorul autorizat Timoftii Vitalie privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”, cu remiterea cauzei la rejudecare în același complet de judecată.

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 04 martie 2024 s-a dispus încetarea procesului civil intentat la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”, cet. Cojocaru Vladislav și Guțan Valeriu, în partea pretențiilor înaintate împotriva cet. Cojocaru Vladislav.

La 11 aprilie 2024 reprezentantul pârâtului Guțan Valeriu, avocatul Havrun Alexandru a depus referința asupra cererii de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”.

Consideră că cererea înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat este una neîntemeiată, deoarece cuprinde doar enumerarea temeiurilor legale, care acordă posibilitatea înaintării unor astfel de cereri față de membrii organelor de conducere a debitorului, însă în speţa din litigiu nu se reflectă în mod cert şi concret care acţiuni ilegale ale pârâtului Guţan Valeriu au dus la insolvabilitatea întreprinderii şi în ce constă vinovăţia acestuia. Pentru atragerea la răspundere subsidiară este necesară stabilirea vinovăţiei (culpei) persoanei responsabile, iar atragerea persoanelor culpabile la masurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecata presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: prejudiciu, fapta, vinovăţia şi legătura de cauzalitate dintre faptă şi urmările provocate.

Răspunderea nu devine automat operanta în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează ca prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la art. 248 al Legii insolvabilităţii şi a căror consecinţe s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea

cumulativa a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civila. Opinează că din conţinutul probelor prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, se constată că aceasta nu a prezentat probe care ar demonstra intenţia directă a pârâtului vizat de a duce la incapacitate de plată SRL ”Auto Invest Grup”, iar membrii organelor de conducere a debitorului nu răspund pentru simpla incapacitate managerială.

Trebuie de remarcat faptul că, întreprinderea pe care o gestiona pârâtul s-a pomenit într-o situaţie financiară precară anume şi din cauza şirurilor de sancţiuni şi obligaţii de plată emise de Serviciul Fiscal de Stat, personal pârâtul a depus iniţial contestaţii împotriva sancţiunilor aplicate care în final au fost admise parţial de către Curtea Supremă de Justiţie prin Decizia din 12 februarie 2020, de asemenea în instanţa de insolvabilitate cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa SRL ”Auto Invest Grup”, iar pe parcursul examinării cauzei, pârâtul a reacționat la fiecare solicitare a lichidatorului sau a instanţei de insolvabilitate, ceea ce a confirmat-o şi lichidatorul Timoftii Vitalie.

Referitor la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrar prevederilor legii opinează că decizia de aplicare a sancţiunii fiscale de către Serviciul Fiscal de Stat nicidecum nu poate fi calificată ca ţinerea unei contabilităţi ilegale sau contrar legii, deoarece legiuitorul a prevăzut procedura de sancţionare pentru o astfel de încălcare conform art. 295 Cod Contravenţional, iar la materialele cauzei lipseşte vreun proces verbal contravenţional întocmit pe numele pârâtului sau o altă probă pertinentă ce ar permite constatarea vinovăţii acestuia pentru ţinerea unei contabilităţi ilegale sau fictive.

Cu privire la dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plata şi nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate - art. 248 alin. (1) lit. f) şi h), a indicat că pentru a stabili faptul dacă pârâtului Guţan Valeriu îi poate fi imputată încălcarea obligaţiei de depunere a cererii introductive, urmează a fi probat şi confirmat în modul corespunzător momentul în care a survenit incapacitatea de plată a SRL ”Auto Invest Grup”. La acest capitol, Serviciul Fiscal de Stat a remarcat cerere introductivă urma a fi depusă până la data de 24 decembrie 2018, însă pârâtului nu îi este clar de ce anume la această dată, deoarece conform circumstanţelor cauzei întreprinderea se afla în litigiu cu Serviciul Fiscal de Stat cu privire la sancțiunile aplicate, litigiu care s-a finalizat cu recunoaşterea parţială a corectitudinii contestaţiei înaintate de SRL ”Auto Invest Grup”.

Prin urmare, consideră că starea de insolvabilitate a debitorului nu poate fi stabilită intuitiv, ci urmează a fi stabilită printr-o analiză minuţioasă a documentelor contabile a întreprinderii de către persoane cu cunoştinţe calificate în domeniul contabilităţii, iar în astfel de condiţii nu pot fi aplicate prevederile art. 248 alin. 1 lit. h) din Legea insolvabilităţii.

Astfel, consideră că, odată ce Serviciul Fiscal de Stat este un creditor major cu creanţe validate faţă de patrimonial SRL ”Auto Invest Grup”, el urma să prezinte decizii de sancţionare a pârâtului Guţan Valeriu pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 Cod Contravenţional. Prin urmare, o dată ce Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat proba care să demonstreze momentul apariţiei şi cel în care a avut loc continuitatea activităţii întreprinderii insolvabile, sau careva acte de dispoziţie ale pârâtului în virtutea cărora expres a fost desfăşurată în continuare activitatea aducătoare de prejudiciu întreprinderii, legătura cauzală între activitatea desfăşurata şi prejudiciul sub forma de incapacitate de plata a debitorului, intenţia de a aduce întreprinderea la incapacitate de plată, argumentul Serviciul Fiscal de Stat privind continuitatea activităţii de întreprinzător se atestă a fi declarativ. Iar, reieşind din cele expuse considerăm că cererea înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat către Guţan Valeriu este vădit neîntemeiată urmând a fi respinsă.

În ședința de judecată reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Cliofos Elena, a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și a pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Guțan Valeriu, avocatul Havrun Alexandru, în baza mandatului seria MA nr. 1676596 din 14 iunie 2023 a reiterat temeiurile expuse în referință și a pledat pentru respingerea cererii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată lichidatorul SRL ”Auto Invest Grup”, administratorul autorizat Timoftii Vitalie, fiind citat legal, dar prin cererea din 29 ianuarie 2024 a solicitat instanței examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată a notat că Guțan Valeriu în calitate de administrator statutar a SRL ”Auto Invest Grup” a fost receptiv la cererile și solicitările ce i-au fost înaintate, a prezentat ștampila și documentele contabile de care dispunea, i-a oferit explicațiile necesare în situațiile neclare și a lăsat la discreția instanței aprecierea temeiurilor de atragere la răspundere subsidiară.

Instanța de insolvabilitate, în temeiul art. 102 alin. (7) și 206 alin. (3) CPC, aplicabil prin prisma art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, în vederea neadmiterii tergiversării examinării cauzei, a dispus examinarea cererii în lipsa părților absente.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere și referință, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Auto Invest Grup ”, cet. Guțan Valeriu este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, din următoarele considerente expuse infra.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Conform art. 26 alin. (1)-(4) CPC, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce

justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) și (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile art. 122 alin. (1), (2) şi (4) CPC, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces până la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 119^1 şi art. 372 alin. (1).

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În conformitate cu art. 239-240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigențe privind studierea minuțioasă a situației de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că prin Hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Floreşti) din 19 decembrie 2019 s-a admis cererea introductivă depusă de debitor, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procesul de faliment simplificat faţă de SRL ”Auto Invest Grup”, c/f 1009607005507, cu sediul în or. Soroca, str. Levandovski 30, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Timoftii Vitalie.

Ulterior, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 217693,93 lei (inclusiv 114295,55 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 103398,38 lei - creanţă chirografară de rangul VI), calculate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil şi a Deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 218/176 din 13 februarie 2020.

La 31 martie 2023 în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Cojocaru Vladislav Nicolae și Guțan Valeriu Grigore, intervenient lichidatorul SRL ”Auto Invest Grup”, administratorul autorizat Timoftii Vitalie privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”Auto Invest Grup”.

În soluționarea speței deduse judecății instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

Din analiza acțiunii depuse, instanța de insolvabilitate desprinde că temei de drept al pretențiilor sale, reclamantul Serviciul Fiscal de Stat a invocat prevederile art. 248 alin. (1) lit. e), f) şi h) din Legea insolvabilităţii şi anume ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Verificând întrunirea condițiilor necesare a calității subiectului răspunderii subsidiare în privința pârâtului Guțan Valeriu, prevăzute de art. 247 alin. (1) al Legii insolvabilității, instanța de judecată constată că din informația de la Agenția Servicii Publice despre debitor, din alte înscrisuri administrate (informația despre contribuabil, hotărârea judecătorească), rezultă că Guțan Valeriu a deținut funcția de director al SRL ”Auto Invest Grup” începând cu 18 iulie 2017 și până la intentarea procesului de insolvabilitate.

Reieșind din înscrisurile prezentate și argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, instanța denotă că Guțan Valeriu în mod just are calitatea de subiect al raportului juridic litigios, așa cum pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate în privința societății debitoare a exercitat funcția de conducător/ administrator – adică de membru a organelor de conducere a debitorului, în sensul art. 247 din Legea insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul

debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) CC, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condiţiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăția - sub forma intenţiei sau culpei şi toate acestea în cumul au creat starea de insolvenţă a debitorului.

Instanța de judecată relevă că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor pentru tragerea la răspunderea subsidiară

Prin urmare, Legea insolvabilității stabilește 3 condiții cumulative pentru tragerea la răspundere subsidiară și anume: persoana să fie membru al organului de conducere și/sau supraveghere a societății insolvabile; apariția stării de insolvabilitate să fie imputabilă acestora; să comită una din acțiunile stipulate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

În speță, tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului SRL ”Auto Invest Grup” nu operează în mod automat, ci urmează să se probeze indubitabil, conform art. 118 alin. (1) CPC, iar instanţa să constate acţiunile lui Guțan Valeriu care ar fi dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acțiuni anume lor.

Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere, în persoana directorului/ administratorului Guțan Valeriu şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora şi nu altor circumstanțe. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

Totodată, este de menționat că, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situațiile.

În materia faptelor ilicite ca temei de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului, Serviciul Fiscal de Stat prin cererea depusă a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilității manifestate

prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, însă fără prezentarea unor probe pertinente și concludente care ar demonstra circumstanțele invocate. Astfel, reclamantul nu a probat și nici nu a descris în ce mod acțiunile invocate au dus la insolvabilitatea debitorului.

Cu referire la temeiul de ținere a unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii şi dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii instanța reține următoarele circumstanțe.

Se evidențiază că, în executarea obligației de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale cu privire la aceste temeiuri, Serviciul Fiscal de Stat s-a rezumat a indica că SRL ”Auto Invest Grup” a fost supus controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale, în urma cărui a fost emisă decizia nr. 218/176 din 13 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL ”Auto Invest Grup” s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere şi a amenzilor, în sumă totală de 76223 lei. Totodată, potrivit actului de control din 28 ianuarie 2020 nr. 5-696183 prelungit pe blancheta 5-696184, 5-696185, 3-574556, se constată că ultima decizie asupra cazului de încălcare a legislației nr. 750 din 23 iunie 2017 conform cărei au fost calculate plăti suplimentare la buget în sumă de 27738 lei şi aplicate amenzi în sumă de 499952 lei n-au fost achitate la buget şi n-au fost reflectate în contabilitatea entității.

Instanța menționează că, prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile. Însă, creditorul Serviciul Fiscal de Stat nu a probat și nici nu a descris în ce mod acțiunile invocate au dus la insolvabilitatea debitorului SRL ”Auto Invest Grup”. Or, nu este clar cum circumstanțele stabilite în cadrul controlului fiscal, au dus la survenirea insolvabilității debitorului.

Astfel, prin prisma celor invocate de Serviciul Fiscal de Stat, cu adevărat s-au constatat încălcări de incapacitate managerială la ținerea contabilității, însă, faptul că anume aceste încălcări ar fi condus la insolvabilitatea SRL ”Auto Invest Grup”, din decizia menționată, nu se constată or, nu s-a probat legătura de cauzalitate dintre încălcările constatate de Serviciul Fiscal de Stat și acțiunile contribuabilului, care să fi cauzat insolvabilitatea debitorului, iar pentru atragerea persoanei la răspunderea subsidiară, urma a fi făcută dovada existenței sau întrunirii cumulative a condițiilor răspunderii delictuale: a faptei ilicite cauzatoare de prejudiciu, a existenței prejudiciului, a vinovăției în comiterea faptei ilicite şi a legăturii cauzale între fapta ilicită şi prejudiciul cauzat cu vinovăție, ceea ce a fost omis, iar simpla constatare a încălcărilor legislației fiscale şi aplicarea sancțiunii fiscale prin decizia Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ”Auto Invest Grup”, în lipsa altor probe pertinente în acest sens, nu implică de drept concluzia că anume din această cauză debitorul a ajuns în stare de insolvabilitate. Or, pentru a califica anumite acțiuni/inacțiuni drept ”ținere a unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii”, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire”, nu este suficient simplu fapt al existenței unei Decizii a Serviciului Fiscal de Stat, în special având în vedere faptul că pentru constatarea unor astfel de

ilegalități legiuitorul prevede şi o anumită procedură, expres reglementată în Codul contravențional al RM (art. 295 - încălcarea regulilor de organizare şi de ținere a contabilității, de întocmire şi prezentare a situațiilor sau rapoartelor financiare).

În acest sens, la caz lipsește careva proces-verbal contravențional, întocmit pe numele pârâtului Guțan Valeriu sau alte probe care ar confirma fără a lăsa loc de dubii şi interpretări vinovăția pârâților pentru ținerea unei contabilități ilegale sau fictive. La fel, reclamantul nu a descris care anume acțiuni concrete și ale cărui pârât au dus la survenirea insolvabilității SRL ”Auto Invest Grup”, prin prisma acestui temei iar la materialele cauzei lipsesc probe directe şi admisibile prin care s-ar proba legătura cauzală dintre ținerea contabilității contrar prevederilor legii de către SRL ”Auto Invest Grup” şi apariția stării de insolvabilitate a acesteia.

Mai mult, drept dovadă a ținerii contabilității contrare legii, Serviciul Fiscal de Stat invocă decizia nr. 218/176 din 13 februarie 2020 conform căreia s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere și a amenzilor în sumă de 76223 lei. Prin urmare, aceste obligații, fiind calculate după intentarea procesului de insolvabilitate, nicicum nu putea duce la apariția acestei stări.

Pe de altă parte, instanța de insolvabilitate subliniază că, emiterea deciziei nr. 780/147 din 25 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de SRL ”Auto Invest Grup”, nu determină întrunirea temeiului de atragere la răspundere subsidiară prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, în cazul din speță, or decizia respectivă stă la baza apariției creanțelor debitorului față de creditor și nu sunt catalogate ca fapte ilicite admise de către administratorul debitorului.

Prin urmare, la caz lipsește legătura cauzală dintre pretinsele fapte ilicite comise de către Guțan Valeriu prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și prejudiciul invocat în cerere. Or, încălcările legislației fiscale admise de către SRL ”Auto Invest Grup” și constatate de Serviciul Fiscal de Stat nu reprezintă fapte ilicite comise de către Guțan Valeriu în sensul temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, manifestat prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța menționează următoarele.

La acest temei, instanța constată că deși Serviciul Fiscal de Stat l-a invocat, nu l-a descris nici într-un fel prin prisma acțiunilor pârâtului Guțan Valeriu sau a materialului probant.

În materia acestui temei de atragere la răspundere subsidiară, care presupune dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a invocat că din datele din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat și contul curent al contribuabilului se probează multiplele rapoarte prezentate de debitor pe perioada mai multor ani care atestă restanțe la obligațiile fiscale.

Instanța reține că, în sensul art. 2 din Legea insolvabilității, incapacitate de plată este definită ca situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale.

Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți. Incapacitatea de executare a obligațiilor financiare, inclusiv situația în care valoarea bunurilor deținute de către debitor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia, poate fi stabilită prin raportare la întregul tablou patrimonial al debitorului, formulând în acest mod concluzii vis a vis de măsura în care valoarea bunurilor poate acoperi obligațiile înregistrate.

Astfel, din înscrisurile administrate la actele cauzei, instanța nu poate delimita sub aspect temporal mărimea obligațiilor de plată înregistrate de SRL ”Auto Invest Grup” în așa fel, încât să poată calcula creanțele apărute urmare a pretinselor acțiuni de continuare a activității debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată. În limita probatoriului administrat, instanța de insolvabilitate este în imposibilitate să conchidă asupra momentului începând cu care, continuarea activității debitorului l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, instanţa menţionează următoarele.

În temeiul prevederilor art. 14 din Legea insolvabilităţii, Debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.

Potrivit prevederilor art. 10 al Legii insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

În sensul prevederilor art. 2 al Legii insolvabilității, incapacitate de plată este situaţia financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a îşi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile. Supraândatorarea este situaţie financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligaţiile existente ale acestuia.

Reieșind din natura temeiului juridic de atragere la răspundere subsidiară a pârâților instanța evidențiază că, în speță obiectul probațiunii reprezintă totalitatea faptelor materialjuridice și procesuale ce necesită a fi constatate pentru soluționarea justă a litigiului. Prin urmare, incapacitatea de plată invocată urmează să fie demonstrată prin probe determinate în sensul art. 117 CPC, inclusiv prin: extras din contul bancar curent al debitorului, alte înscrisuri din care rezultă încetarea efectuării de plăți de către debitor, etc.

Totodată, obiectul probațiunii va cuprinde și probe din care să rezulte fără echivoc care este momentul survenirii incapacității de plată a debitorului. Or, reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poartă același caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, inițial este necesar de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu persoana debitorului sub forma incapacității de plată – temei care a servit pentru intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL ”Auto Invest Grup”.

Momentul survenirii incapacității de plată a debitorului prezintă importanță deosebită întrucât, reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poarte același caracter pe parcursul a 30 de zile calendaristice din data apariției temeiurilor indicate în art. 10 alin. (2) și la art. 14 alin. (2).

Deși reclamantul a invocat în privința lui Guțan Valeriu nedepunerea cererii introductive în privința debitorului SRL ”Auto Invest Grup”, totuși instanței de judecată nu i-au fost prezentate careva probe care ar demonstra că anume nedepunerea cererii introductive ar fi atras apariția prejudiciului solicitat.

Subsecvent, instanța de insolvabilitate nu a determinat legătura cauzală dintre valoarea masei credale nestinse și fapta ilicită pretins a fi comisă de către Guțan Valeriu, care ar putea fi reținută și pusă la baza răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale SRL ”Auto Invest Grup”în baza art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Instanța notează că, existența legăturii cauzale dintre valoarea masei credale nestinse și faptă ilicită invocată este obligatorie, în contextul în care prejudiciul urmează a fi reparat în cazul și în măsura în care se constată consecință directă a faptei ilicite săvârșite de către pârâți. Iar, vinovăția reprezintă atitudinea psihică a autorului faptei ilicite în raport cu fapta respectivă și urmările pe care aceasta le produce. Vinovăția poate fi reținută sub formă de intenție sau din imprudență.

În speţă, instanța de insolvabilitate relevă că, reclamantul, Serviciul Fiscal de Stat, nu a prezentat probe care să confirme că administratorul Guțan Valriu prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate a aprofundat insolvabilitatea SRL ”Auto Invest Grup”.

O altă componență a probațiunii în litigiul privind atragerea la răspundere subsidiară o va constitui identificarea volumului creanțelor apărute de la momentul neexecutării obligației de depunere a cererii introductive până la intentarea procesului de insolvabilitate prin hotărâre a instanței de judecată. Or, culpa pârâților nu poate excede aceste limite, reieșind din condiția inserată la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Sarcina probațiunii în sensul descris incubă anume deponentului cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, în temeiul art. 118 alin. (1) CPC.

Importanța probațiunii este una semnificativă, deoarece răspunderea subsidiară, ca specie a răspunderii delictuale civile, nu poate opera din oficiu și nici nu poate fi prezumată în baza unor declarații expuse de către lichidatorul societății debitoare.

Astfel, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța poate dispune ca doar o parte din datoriile debitorului insolvabil pot fi suportate de membrii organelor de conducere, însă reclamantul a solicitat încasarea sumei tuturor creanțelor validate și neîncasate, fără a argumenta nici într-un fel această cerință.

La acest aspect se reține că, norma legală nu conferă solicitantului (creditorului) dreptul de a solicita încasarea de la membrii organelor de conducere a creanței sale validate, acest fapt fiind în contradicție directă cu prevederile art. 1 alin. (1) din Legea insolvabilității, care expres indică că scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanţelor creditorilor.

Instanța de insolvabilitate reține că, răspunderea subsidiară nu este operantă în cazurile în care pasivul nu poate fi acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenționată, subiecții vizați au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea vreuneia din faptele expres şi limitativ enumerate la art. 248 alin. (1) şi a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor pentru atragerea răspunderii juridico-civile.

La caz, instanța de insolvabilitate relevă că, reclamantul Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat probe care să confirme că Guțan Valeriu prin nedepunerea, la data de 24 decembrie 2018, a cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, a aprofundat insolvabilitatea SRL ”Auto Invest Grup”.

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume: inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă; nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, reclamantul a invocat prevederile acestui articol fără a concretiza aceste date, care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității astfel, nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste date de sine stătător în baza probelor anexate, aceasta fiind obligația administratorului insolvabilității sau lichidatorului, după caz, instanța de judecată examinând cauza prin prisma prevederilor art. 240 alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului. La materialele dosarului nu au fost anexate nici un fel de probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL ”Auto Invest Grup”, iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărârea sa pe presupunerile reclamatului, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Mai mult decît atât, se atestă că însăși debitorul SRL ”Auto Invest Grup” s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere introductivă, solicitând intentarea procesului de insolvabilitate faţă de sine. Deci, cererea sau creanța Serviciului Fiscal de Stat nu a stat la baza intentării procesului de insolvabilitate față de SRL ”Auto Invest Grup”, or cererea introductivă a fost depusă de către SRL ”Auto Invest Grup”.

Astfel se evidențiază că, în executarea obligației de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, reclamantul Serviciul Fiscal de Stat s-a rezumat la prezentarea unui probatoriu redus, care este insuficient în probarea legături de cauzalitate dintre acţiunile imputate pârâtului Guțan Valeriu şi rezultatul final, starea de insolvabilitate a debitorului. În consecință, instanța constată neîntrunirea temeiului de atragere la răspundere subsidiară a pârâtului prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilității.

Într-o altă ordine de idei, instanța reține că, norma care reglementează instituția răspunderii subsidiare (art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității), prevede expres că, la cererea

administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

Deci, atât norma legală imperativ indică că pot fi suportate de membrii organelor de conducere doar o parte din datoriile debitorului insolvabil. Însă, reclamantul Serviciul Fiscal de Stat solicită încasarea de la Guțan Valeriu a sumei totale a creanțelor sale validate în tabel și nestinse, în mărime de 217693,93 lei.

Din considerentele menționate supra instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a respinge cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Auto Invest Grup”, cet. Guțan Valeriu.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. f), art. 247 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 236-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de insolvabilitate,

HOTĂRĂŞTE:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere, SRL ”Auto Invest Grup ”, cet. Guțan Valeriu.

Hotărîrea este definitivă şi executorie, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi prin intermediul Judecătoriei Soroca în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Olga Jamba**

Copia corespunde originalului
Judecător Olga Jamba